

Miért éppen a pásztorok?

Csodás emberek születésének történetéhez csodás díszletek illenek. Különböző kultúrák, különböző vallások különböző korokban a nem közönséges „legnagyobbjaik” születéséhez – mintha a kollektív tudattalanunk masszív része lenne – mind színes legendákat fűznek. Lukács is a maga feltámadáshite birtokában igazodik ehhez a hagyományhoz. Leírásában a Betlehem környékén tanyázó egyszerű pásztornép (vagy azok egyik kiválósága) mennyei álmot lát, angyali üzenettel – *„Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, Dávid városában”* – és az embert és Istent egyaránt dicsőítő angyali karok zengő kórusának kiegészítő szózatával.

De miért éppen a pásztorok? Mert ők a folytonosságot biztosító személyek a régi és új között. Jézus is Utat mutató pásztor lesz, mint ahogy ősei is pásztoemberek voltak. De micsoda pásztorok! A pásztorok legnagyobbika, a nagy Jákob, Izrael 12 törzsének atyja, pásztor-fejedelem, aki maga is nagy mennyei álmot látott egy létráról, amely összekötötte az alsó és felső világokat, s amely lehetővé tette a kapcsolatot a Mennyeivel, a Legfölségesebbel. S aztán az ő fia, a *„népet mentő”* József, szintén nagy Isten-álmódó és egyben álmokat megfejtő, aki a megmentő szerepében több szinten is Jézus előképének mondható.

De az álmódó pásztorok egyben tenyeres-talpas egyszerű népek is, akik szeretik a tényekkel összevetni, azaz ellenőrizni álmaikat. Elmennek, és valóban találnak ott egy nemrég született csecsemőt, és csodálkozó anyjának átadják az álomképet-álmüzenetet, amelyet ők kaptak. A pásztorok álmaik bizonyosságát látták a gyermekben, Mária pedig a szívében forgatta a kapott gondolatokat. Nem értelmezte, nem értékelte, nem „agyalt” rajta, csak egyszerűen az elméjében forgatta azokat. Ugyanúgy tett akkor is – mert ő is nagy álmódó volt –, amikor a *„nagy álmot”* megkapta Gábrieltől. Ebben a szent térben nincs helye az okoskodásnak, a minden titkot fellibbenteni akarásnak. Mert a betlehemi gyermek születése csodás körítések nélkül is az emberi történelem *„legdöntőbb és legforradalmibb”* eseménye volt (Ferenc pápa), s mert a gyermek olyan mennyei gondolattal született, amely Isten végtelen irgalmáról és szeretetéről szól. Ezt hirdette, ezt élte elénk egész életében, s ennek a nagy teremtésműnek folytatására hívott meg minket is.

Csizovszki Robi, „SOPRONI CS” közösség

